

Erwin Vogelaar

In de serie De Mooiste Gezichten van Zutphen staat deze week de man centraal die het initiatief nam voor de Zutphen Pride. Ik ontmoet hem in zijn prachtige splitlevelwoning met besloten tuin, en begrijp meteen waarom hij juist voor deze plek naar Zutphen is verhuisd.

Hij groeide op in een beschermd christelijk gezin in Leusden, samen met drie oudere zussen. Lachend vertelt hij dat het soms voelde alsof hij vier moeders had. Zijn jeugd werd sterk bepaald door het geloof: twee keer op zondag naar de kerk, bijbelstudie, christelijke school, en zelfs de soos waar ze uitgingen hoorde bij de kerk. “Alles draaide om de kerk,” zegt hij, “en daardoor was het voor mij moeilijk te ontdekken wie ik echt was.” Hij voelde zich immers zowel tot jongens als meisjes aangetrokken. In de kerk werd homoseksualiteit wel erkend, maar het praktiseren ervan werd afgewezen. “Ik had nog nooit van

bisexualiteit gehoord, laat staan van de diversiteit binnen de LHBTQ+-gemeenschap. Maar die onwetendheid maakte ook dat ik er tijdens mijn middelbare schooltijd niet echt mee worstelde.”

Pas op zijn dertigste kwam hij uit de kast. “De eerste stap was om het aan mezelf toe te geven. Daarna volgden mijn vrienden. Maar het moeilijkst vond ik het om het mijn familie te vertellen. Ik was bang dat als ik iets van mezelf liet zien wat zij niet konden accepteren, alles zou veranderen.” Dat proces kostte jaren en liet mentale sporen na. “Het meest zag ik op tegen het gesprek met mijn moeder. Mijn vader was inmiddels overleden. Ik herinner me dat we samen op de bank zaten en tv keken, en ik het haar vertelde. Ze zei: ‘Je blijft gewoon mijn zoon en ik hou van je.’ Dat was een fantastische reactie.”

Na de middelbare school begon Erwin aan een studie Mediatechnologie in Amersfoort. “Maar dat bleek veel te technisch voor mij.” Hij stopte na een jaar en koos voor de opleiding Journalistiek in Zwolle. Dat lag hem beter. Vervolgens studeerde hij Religiewetenschappen aan de universiteit in Utrecht, met het idee om te schrijven over de invloed van religie op menselijk gedrag. “Ik deed daarna een master die religie benadert vanuit de moderne samenleving. Maar al snel merkte ik dat journalistiek over religie vaak gekleurd is door de stroming waaruit het geschreven wordt, en dat beperkte mijn vrijheid.”

Hij richtte zich vervolgens op een andere passie: technologie en games. “Ik werk nu als freelance journalist en schrijf voor websites, tijdschriften en kranten over deze onderwerpen. In 2020 was hij vanuit Utrecht op zoek naar een woning met een tuin in een prettige, groene omgeving. Zo kwam hij terecht in het oosten van het land en werd verliefd op het huis waar hij nu woont in Zutphen. “Ik kende hier nog niemand.” In Utrecht had hij ervaren hoe belangrijk en verbindend een Pride Walk kon zijn, vooral in de periode dat hij net uit de kast was. “Het gaf me het gevoel dat ik onderdeel was van een gemeenschap.” Dat inspireerde hem om in Zutphen iets soortgelijks te organiseren. Toen de gemeente in 2023 een oproep deed voor ideeën om de zichtbaarheid van de LHBTQ+ gemeenschap te vergroten, werd de eerste werkgroep Zutphen Pride gevormd, met onder andere raadsleden en jongerenwerkers. “De eerste editie was spannend, want we hadden geen idee hoeveel mensen er zouden komen.” Uiteindelijk kwamen er voor de Pride Walk alleen al driehonderd deelnemers. Het jaar erop groeide het aantal bezoekers, en er werden meer activiteiten georganiseerd. Ook andere partijen haakten aan, zoals de kerk, Dat Bolwerck, Luxor en het museum. Dit jaar staat er opnieuw een zeer gevarieerd programma op de agenda, met tal van activiteiten in de aanloop naar de Pride Walk en het feest in het Koelhuis op zaterdag 14 juni.

In zijn vrije tijd houdt hij zich graag bezig met klussen, kleding maken, tuinieren en wandelen met zijn hondje. De enthousiaste man die zich zo inzet voor de LHBTQ+-gemeenschap in Zutphen is niemand minder dan Erwin Vogelaar!